

Homilia de monsenyor Omella amb motiu de la Jornada Mundial de la Família

Homilia de l'arquebisbe metropolità de Barcelona, Joan Josep Omella, en la Eucaristia celebrada a la basílica de la Sagrada Família el passat divendres, 30 de desembre de 2016 amb motiu de la Jornada Mundial de la Família Estimats Germans preveres, Membres del patronat de la Sagrada Família, Germans tots en el Senyor, 1.- En aquest dia gran de la [...]

31 Desembre, 2016 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

Homilia de l'arquebisbe metropolità de Barcelona, Joan Josep Omella, en la Eucaristia celebrada a la basílica de la Sagrada Família el passat divendres, 30 de desembre de 2016 amb motiu de la Jornada Mundial de la Família

Estimats Germans preveres,
Membres del patronat de la Sagrada Família,
Germans tots en el Senyor,

1.- En aquest dia gran de la festa de la Sagrada Família ens reunim aquí, en el seu temple, per contemplar la seva imatge, per resar-li i per demanar-li que tingui cura de les nostres famílies i de les del món sencer, perquè la família és la columna vertebral que sosté la societat i el món. Sense la valoració i atenció a la família ¿quin futur li espera a la nostra societat? La família és l'ESPERANÇA d'un futur millor, d'un món nou.

- Contemplem la Sagrada Família posant-se en camí, seguint les indicacions de Déu, els plans de Déu, sí, complint la voluntat de Déu. Ells no ho entenen, però se n' en con en en el Senyor. Aquesta actitud de confiança en Déu ens obre a l'esperança.
- Contemplem Maria portant en el seu si, durant nou mesos, el Fill de Déu. Ella no entén com succeeix això. No s'imagina quin rostre tindrà el Fill de Déu; no pot imaginar-se quin cos tindrà el fruit de les seves entranyes; ns i tot, es pot preguntar si Déu tindrà un cos. No ho

entén, però es a del Senyor con a en el Senyor. Aquesta actitud de Maria oberta a la vida, al do de Déu en el fill que porta a les seves entranyes, disposada a rebre'l com a do i a acollir-lo com a regal del Senyor, ens obre a l'esperança.

- Contemplem la Sagrada Família amb el Nen nounat, allà a la cova de Betlem. És un Nen petit, com els altres, necessita que els seus pares en tingui cura. Maria i Josep no entenen que aquest Nen pugui ser Déu. Però se'n en con en en el Senyor. Aquesta mirada de fe i aquest compromís d'entrega tenint cura del fill acabat de néixer, immens regal de Déu, ens obre a l'esperança.
- I contemplem també la Sagrada Família en la seva llar de Natzaret. Allí va viure Jesús, el seu fill, durant trenta anys. Els seus pares no descobrien res d'extraordinari en el seu fill, era igual que els altres. Els del poble el reconeixien com el fill de Josep, el fuster, i de Maria. No obstant això, els seus pares esaven del Senyor, de la promesa que li havia fet a Maria quan li va comunicar que el fruit de les seves entranyes seria el fill de Déu. Ells, doncs, esaven del Senyor conaven en la seva paraula. Aquesta mirada de fe i de confiança en el Senyor que es fa present en el seu fill, ens obre a l'esperança.

2.- Después de mirar, de contemplar, a la Sagrada Família de Nazaret dirigimos la mirada a nuestro mundo, nuestra sociedad, nuestras propias vidas, y contemplamos esa corriente de desesperanza que, a veces nos embarga a todos. Viendo los telediarios, contemplando la violencia que hay en la calle, en las aulas, en las familias; percatándonos de la agresividad creciente en nuestro entorno; palpando el individualismo feroz que se instala en nuestros corazones, sin que, a veces podamos controlarlo; viendo todo eso, tenemos la sensación de que todo está muy mal y de que todo acabará mal.

Sin embargo, dejemos que la familia de Nazaret nos ayude a ver en profundidad y a descubrir las cosas hermosas que hay en nuestro mundo, en la historia y en nuestras propias vidas.

De su mano descubrimos que todo, en nuestra vida, ha sido, y es, un don precioso que Dios

nos ha regalado, pero que quizás no lo saboreamos como tal, nos hemos acostumbrado, y hemos perdido la ilusión y el asombro ante la vida, y ya no nos maravillamos ante las cosas, ante las personas, ante casi nada. Nos hemos acostumbrado a vivir sin esperanza. La rutina nos ha arrebatado nuestros ojos de niño y los ha cubierto de unas tremendas dioptrías, que ningunas gafas pueden corregir. La Navidad, con el misterio admirable del Dios Niño y la Luz de su estrella, puede devolvernos unos ojos nuevos, la mirada de la fe, que lo ve todo, hasta lo más sencillo y corriente, con asombro agradecido, como un regalo maravilloso. Y eso nos hace sonreír y nos llena el corazón de esperanza.

novios, el amor de los esposos. Regalo, don de Dios, presencia del Señor, es la sonrisa del nieto a los abuelos cuando empezó a caminar. Regalo es la amistad cálida y el. Regalo es el vecino que está siempre dispuesto a echar una mano sin pedir nada a cambio. Regalo es el sol, el aire que respiramos, las montañas y llanuras junto a las que habitamos. Regalo es la salud y comer en paz el pan de cada día. Hasta la enfermedad, mirada con los ojos de la fe, puede ser un regalo espiritual, que nos ayude a volver a Dios, a poner en Él nuestra confianza, a quitarle importancia a otras cosas que antes nos hacían sufrir.

En todo ello descubrimos la presencia amorosa del Señor. Y todo ello nos da el gozo de vivir. Estos días de Navidad la gente busca qué cosas nuevas hay que regalarse y se vuelva loca buscando o inventando cosas raras o excéntricas. ¿Por qué no volver a embalar los viejos regalos y abrirlos contemplándolos con ojos nuevos? La Sagrada Familia nos invita a vivir la Navidad, la vida de cada día, como una buena ocasión para recordar, celebrar, para mirarse a los ojos, en el aniversario del nacimiento o de la boda. Estas fiestas de Navidad o de Reyes son una magnífica ocasión para volver al manantial, al origen, de la alegría, de la felicidad, del amor y, quizás, también para olvidar que ya no tenemos regalos nuevos que ofrecernos, también para volver a aprender que Dios es el regalo más hermoso de la vida.

Esta hermosa fiesta de la Sagrada Familia de Nazaret nos hace descubrir que detrás de todas las cosas ordinarias y pequeñas de la vida hay amor, mucho amor y que debemos saber disfrutarlo, vivirlo en profundidad y mostrarlo a nuestro mundo tan necesitado de este testimonio de amor y de alegría.

Recollint tots els vostres desitjos i inquietuds, voldria ara dirigir-me a la Mare de Déu perquè vetlli per cada un de vosaltres, per les vostres famílies, per la ciutat de Barcelona i tots els que en ella vivim. Li demanem que ens faci créixer en aquesta bella virtut de l'esperança. Li demanem que ningú pugui arrabassar-la dels nostres cors.

[ ]

Jesús, Maria i Josep,
en vosaltres contemplem
l'esplendor del veritable amor,
a vosaltres, conats, ens dirigim.

Sagrada Família de Natzaret,
fes també de les nostres famílies
lloc de comunió i cenacle de pregària,
autèntiques escoles de l'Evangeli
i petites Esglésies domèstiques.

Sagrada Família de Natzaret,
que mai més no hi hagi en les famílies episodis
de violència, de foscor i divisió;
que el qui hagi estat ferit o escandalitzat
sigui aviat consolat i curat.

Sagrada Família de Natzaret,
fes prendre consciència a tots
del caràcter sagrat i inviolable de la família,
de la seva bellesa en el projecte de Déu.
Jesús, Maria i Josep,
escolteu, acolliu la nostra súplica.

Amén.

Homilia de monsenyor Omella amb motiu de la Jornada Mundial de la
Família

+ Joan Josep Omella Omella
Arquebisbe de Barcelona